

ÎNCHEIERE

15 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Sveatoslav Moldovan
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Linella” împotriva Societății pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău” cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 25 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost casată integral hotărârea din 14 mai 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă:

La 19 martie 2019, SRL „Linella” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Apă-Canal Chișinău” cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că la data de 31 ianuarie 2019, SA „Apă-Canal Chișinău” a emis în privința SRL „Linella”, actul administrativ-factura fiscală nr. AAF 9422950, pentru suma de 45 801,84 lei privind încasarea plăților pentru servicii de canalizare în cazul depășirii normelor CMA cu aplicarea tarifului diferențiat, care a fost recepționată prin poștă la data de 4 februarie 2019.

A relatat că nefiind de acord cu actul administrativ emis de către SA „Apă-Canal Chișinău”, având la bază prevederile art. 14 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, la data de 7 februarie 2019 a întocmit cererea prealabilă nr. 03, care în aceeași zi a fost înregistrată la sediul pârâtei cu nr. 20190207-796, prin aplicarea ștampilei de intrare corespunzătoare.

A menționat că în cererea prealabilă a insistat asupra legalității actelor administrative emis de către SA „Apă-Canal Chișinău”, solicitând admiterea cererii prelabile și revocarea în total, în privința SRL „Linella” a actului administrativ-factură fiscală nr. AAF 9422950 din data de 31 ianuarie 2019, pentru suma de 45 801,84 lei, încetarea imediată a acțiunilor ilegale, abuzive, discriminatorii și anticoncurențiale în privința solicitantei și conformarea prevederilor art. 22 alin. (18) din Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare nr. 303 din 13 decembrie 2013 și comunicarea deciziei adoptate pe marginea cererii prelabile,

în termenul stabilit de art. 15 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

A relevat că la data de 4 martie 2019, SA „Apă-Canal Chișinău” a semnat și a expediat la adresa juridică a SRL „Linella” răspunsul nr. 1200/2904 prin care a respins cererea prealabilă, care a fost recepționat la data de 6 martie 2019.

A mai menționat că ulterior SRL „Linella” a mai recepționat două facturi fiscale suplimentare, emise în baza Calculului nr. 15 din data de 31 ianuarie 2019 privind rectificarea volumului serviciului de canalizare în cazul depășirii normelor CMA pentru luna ianuarie 2019, și anume: factura fiscală AAF 9423128 din 31 ianuarie 2019, pentru suma de 1 106,16 lei și factura fiscală AAF 9423166 din 31 ianuarie 2019, pentru suma de 1 186,61 lei.

În acest context, a precizat că și aceste două facturi fiscale au fost contestate la data de 15 februarie 2019, prin cererea prealabilă repetată în materie de contencios administrativ nr. 07, care a fost depusă și înregistrată la sediul SA „Apă-Canal Chișinău” cu nr. 20190215-1 din 15 februarie 2019.

A specificat că la data de 18 martie 2019 a recepționat de la SA „Apă-Canal Chișinău” facturile fiscale: AAG 1190534 din 14 aprilie 2019 „cu minus” suma de 1 106,16 lei; AAG 1190535 din 14 martie 2019 „cu minus” suma de 1 186,61 lei.

A evidențiat în acest sens că prin expedierea facturilor fiscale „cu minus”, SA „Apă-Canal Chișinău” s-a confirmat cerințelor înaintate în cererea prealabilă repetată nr. 07 din 15 februarie 2019 și a anulat facturile fiscale contestate, emise la 31 ianuarie 2019, suplimentar facturii de bază.

A afirmat că începând cu luna mai 2017, SA „Apă-Canal Chișinău” a adoptat, față de un număr de circa 100 agenți economici din mun. Chișinău (ulterior acest număr s-a majorat până la circa 700), o poziție ilegală, de aplicare selectivă, discriminatorie și anticoncurențială a legii la stabilirea tarifelor diferențiate pentru deversarea în sistemul public de canalizare a apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți.

A susținut că la data de 28 martie 2017, SRL „Linella” a recepționat de la SA „Apă-Canal Chișinău” notificarea nr. 1200/3895 din 23 martie 2017, prin care au fost informați despre rezilierea unilaterală începând cu 1 mai 2017, a contractului de recepționare și preepurare a apelor uzate cu concentrații majore de poluanți nr. 7-365-33/111ps din 29 noiembrie 2013.

A subliniat că respectivul acord (contract) așa și nu a fost semnat cu SRL „Linella” până în prezent, iar pretinsele servicii de canalizare în cazul depășirii normelor CMA (cu aplicarea tarifului diferențiat) sunt aplicate, față de SRL „Linella”, lunar, începând cu 1 mai 2017 până în prezent, cu încălcarea normei legale și în lipsa contractului obligatoriu, care să reglementeze modalitatea de calcul a acestui tarif.

A accentuat că acțiunile contrare legii ale societății au la bază și decizia Consiliului de administrare a SA „Apă-Canal Chișinău” nr. 2 din 12 iunie 2017 conform căreia s-a decis aplicarea discriminatorie a legii doar față de o parte din agenții economici deserviți, marea majoritate a acestora achitând în continuare exclusiv serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, fără impunerea a unor plăți suplimentare, precum actul administrativ - factură fiscală contestată.

A punctat că un al doilea act administrativ cu caracter normativ al părâtei este procesul-verbal nr. 3 al ședinței Consiliului SA „Apă-Canal Chișinău” din

28 iulie 2017, prin care s-a aprobat metodologia de calcul a pretinsului coeficient „k” care conform normei legale invocate mai sus, urma sa fie stabilit exclusiv în baza unui contract obligatoriu operator-consumator, și nicidecum printr-o decizie unilaterală, a organului executiv al SA „Apă-Canal Chișinău”.

A notat că în decizie nu se descifrează din ce parametri se calculează coeficientul „k” și la ce tarif se aplică acest coeficient.

A remarcat că SRL „Linella”, conformându-se prevederilor legale, a solicitat SA „Apă-Canal Chișinău” semnarea unui atare contract, la începutul anului 2012, iar în rezultat, a fost semnat contractul privind recepționarea și preepurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți nr. 7-365-33/111ps din 28 noiembrie 2013, contractul a fost reziliat de către SA „Apă-Canal Chișinău” începând cu 1 mai 2017, prin notificarea din 23 martie 2017.

Astfel, a indicat că vina exclusivă pentru lipsa unui contract care să reglementeze relația la compartimentul deversării apelor uzate cu depășirea normelor CMA aparține exclusiv SA „Apă-Canal Chișinău”, SRL „Linella” neavând deja obligația legală de a solicita semnarea unui atare contract, din momentul rezilierii unilaterale, la inițiativa SA „Apă-Canal Chișinău” a contractului existent.

Cu referire la prevederile art. 22 alin. (18) din Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare nr. 303 din 13 decembrie 2013, a relevat că tarifele diferențiate în cazul depășirii normelor CMA nu constituie un serviciu public reglementat de stat, fiind lăsat la dispoziția părților contractante prin semnarea unui contract obligatoriu.

A insistat că contractul de prestare a serviciului public de furnizare a apei și de recepționare a apelor uzate nr. 736533 din 9 februarie 2012, semnat între părțile în litigiu prevede la pct. 4.1.15, în cazul depășirii concentrației maxim admisibile „CMA” pentru apele uzate evacuate, plata pentru apa livrată și recepționarea apelor uzate se va efectua conform tarifelor diferențiate pentru luna gestionară conform normativelor în vigoare.

În acest sens a reiterat că respectiva clauză din contractul de prestare a serviciului public, nicidecum nu constituie o modalitate de calcul a acestor tarife, așa cum prevede art. 22 alin. (18) din Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare nr. 303 din 13 decembrie 2013, dar nici nu constituie o executare din partea SA „Apă-Canal Chișinău” a alineatului (14) al aceluiași articol, care prevede obligativitatea semnării unui contract distinct la acest compartiment.

A mai menționat că între SA „Apă-Canal Chișinău” și SRL „Linella” nu există un contract, iar unicul contract existent și în vigoare, care reglementează relațiile operator-consumator cu nr. 736533 din 9 februarie 2012, are ca obiect prestarea serviciului public de furnizare a apei potabile și de recepționare a apelor uzate.

A obiectat că contractul a fost semnat cu SRL „Linella” în forma prestabilită de SA „Apă-Canal Chișinău” până la intrarea în vigoare a Legii privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare nr. 303 din 13 decembrie 2013, în care nu conține nici o reglementare referitoare la modalitatea de calcul a tarifelor diferențiate.

La acest capitol, a subliniat că lipsa contractului obligatoriu duce la aplicarea prevederilor Legii privind plata pentru poluarea mediului nr. 1540 din 25 februarie

1998, care se efectuează exclusiv în Bugetul de Stat, fapt ignorat cu desăvârșire de către SA „Apă-Canal Chișinău”.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 15, 22 alin. (18) din Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare nr. 303 din 13 decembrie 2013, art. 26 alin. (1) lit. a) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000.

A solicitat anularea facturii fiscale Seria nr. AAF 9422950 din 31 ianuarie 2019 pentru suma de 45 801,84 lei emisă în privința SRL „Linella”.

Prin hotărârea din 14 mai 2019, a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către SRL „Linella” împotriva SA „Apă-Canal Chișinău” cu privire la anularea facturii fiscale Seria nr. AAF 9422950 din 31 ianuarie 2019 pentru suma de 45 801,84 lei.

La 14 mai 2019, SRL „Linella” a declarat apel împotriva hotărârii din 14 mai 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani.

Prin decizia din 25 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost casată integral hotărârea din 14 mai 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, a fost emisă o nouă hotărâre prin care a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Linella” și a fost anulată factura fiscală seria nr. AAF 9422950 din 31 ianuarie 2019 cu privire la încasarea de la SRL „Linella” a sumei de 45 801,84 lei.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a reținut prevederile art. 22 alin. (18) din Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare nr. 303 din 13 decembrie 2013, care reglementează aspecte ce țin de evacuarea apelor uzate.

Cu referire la norma citată și în coraport cu materialele cauzei, instanța de apel a conchis că SA „Apă-Canal Chișinău” nu are niciun temei legal și contractual în baza căruia ar avea dreptul să calculeze SRL „Linella” alte sume cu titlu de tarife diferențiate, precum și să modifice tarifele diferențiate pentru livrarea și recepționarea apelor uzate, până la semnarea noului contract și/sau acord bilateral, întocmit în conformitate cu prevederile legislației mediului.

În acest sens, instanța de apel a notat că în lipsa unei formule clare a tarifului diferențiat pentru deversarea apelor uzate cu concentrație maxim admisibilă, SA „Apă-Canal Chișinău” stabilește în mod unilateral tariful diferențiat, această modalitate de calcul a tarifului diferențiat nefiind reglementată de o normă legală sau normativă.

La 26 noiembrie 2019, SA „Apă-Canal Chișinău” a depus recurs împotriva deciziei din 25 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală, fiind pasibilă de casare.

A declarat că S.A. „Apă-Canal Chișinău” furnizează servicii de alimentare cu apă și recepționare a apelor uzate în baza contractului nr. 736533 din 9 februarie 2012 semnat cu SRL „Linella”.

Prin urmare, a susținut că având în vedere că Contractul privind recepționarea și epurarea apelor uzate cu concentrații majorate de poluanți nr. 7-365-33/111ps din 28 noiembrie 2013 a fost reziliat de către S.A. „Apă-Canal Chișinău”, prin declarație unilaterală, începând cu data de 1 mai 2017, este în vigoare și se aplică corespunzător

prevederile Contractului nr. 736533 din 09 februarie 2012 privind livrarea apei și recepționarea a apelor uzate.

A considerat că calculul tarifului diferențiat a fost efectuat strict conform prevederilor Contractului nr. 736533 din 09.02.2012, prin prisma dispozițiilor art. 22 alin. (18) din Legea privind serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare nr. 303 din 13 decembrie 2013.

Prin urmare, a remarcat că nu pot fi reținute argumentele instanței de apel precum că SA „Apă-Canal Chișinău” prestează servicii în lipsa contractului.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ, reține că prin Legea nr. 116 din data de 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

La 16 decembrie 2019, SRL „Linella” a depus referința prin care a solicitat declararea inadmisibilă a recursului înaintat de către SA „Apă-Canal Chișinău”.

În condițiile art. 257 alin. (1) al Codului administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 244 alin.(1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 25 septembrie 2019.

Recurentul a recepționat decizia instanței de apel la data de 28 octombrie 2019, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție (f. d. 83).

Astfel recursul depus la data de 26 noiembrie 2019, este în termen.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) al Codului administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contencios administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, însă rezultând din aceeași normă legală, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ va examina admisibilitatea cererii de recurs prin prisma prevederilor Codului de procedură civilă, având în vedere că prezenta procedură de contencios administrativ a fost inițiată până la intrarea în vigoare a Codului administrativ.

Examinând temeiurile recursului depus de SA „Apă-Canal Chișinău”, în raport cu materialele cauzei civile, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă

încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de SA „Apă-Canal Chișinău”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe

dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de SA „Apă-Canal Chișinău”.

În conformitate cu art. 193, 195, 230, 258 alin. (3) Cod administrativ, art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Societatea pe Acțiuni „Apă-Canal Chișinău”, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Nina Vascan